TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2026 m. birželio 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Nemokumo bylos – Reglamentas (ES) 2015/848 – 3 straipsnio 1 dalis – Tarptautinė jurisdikcija – 6 straipsnio 1 dalis – Tiesiogiai iš nemokumo bylos kylantis ir glaudžiai su ja susijęs ieškinys – Išimtinė valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta nemokumo byla, teismų jurisdikcija“

Byloje C-292/25

dėl *Landesgericht Linz* (Linco apygardos teismas, Austrija) 2025 m. balandžio 8 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2025 m. balandžio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

shopping24 Gesellschaft für multimediale Anwendung

prieš

SR, veikiantį kaip *Sportgigant Lindpointner GmbH* nemokumo administratorius,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin, antrosios kolegijos pirmininkė K. Jürimäe (pranešėja) ir teisėjas Z. Csehi,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Europos Komisijos, atstovaujamos B. Ernst ir S. Noë,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų (OL L 141, 2015, p. 19) 6, 18 straipsnių ir 32 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Vokietijoje įsteigtos bendrovės *shopping24 Gesellschaft für multimediale Anwendung* (toliau – *shopping24*) ir SR, veikiančio kaip Austrijoje įsteigtos bendrovės *Sportgigant Lindpointner GmbH* (toliau – *Sportgigant*) nemokumo administratorius, ginčą dėl ieškinio, kuriuo prašoma pripažinti reikalavimą tam, kad jį būtų galima pateikti Austrijoje bendrovei *Sportgigant* iškeltoje nemokumo byloje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000

3 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191) buvo panaikintas ir nuo 2017 m. birželio 26 d. pakeistas Reglamentu 2015/848.

4 Reglamento Nr. 1346/2000 6 konstatuojamoji dalis buvo suformuluota taip:

„Laikantis proporcingumo principo, šis reglamentas turėtų apsiriboti nuostatomis, reguliuojančiomis bankroto bylų iškėlimo jurisdikciją ir tiesiogiai šių bylų pagrindu priimamais bei glaudžiai su jomis susijusiais teismo sprendimais. <…>“

5 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti bankroto bylą. Jei tai yra bendrovė arba juridinis asmuo, kai nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad jos pagrindinių turtinių interesų vieta yra jos registruota buveinė.“

Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012

6 2012 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies b punkte nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Visų pirma šis reglamentas netaikomas mokesčių, muitų ar administracinėms byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*).

2. Šis reglamentas netaikomas:

<…>

b) bankrotui, su nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimu susijusiems procesams ir panašioms byloms.“

Reglamentas 2015/848

7 Reglamento 2015/848 3, 5–8 ir 35 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(3) tam, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia užtikrinti efektyvų ir veiksmingą tarpvalstybinių nemokumo bylų nagrinėjimą. Reikia priimti šį reglamentą tam tikslui, kuris priskiriamas teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose sričiai pagal [SESV] 81 straipsnį, įgyvendinti;

<…>

(5) tam, kad vidaus rinka tinkamai veiktų, reikia vengti skatinti šalis perkelti turtą ar teismo procesą iš vienos valstybės narės į kitą ieškant palankesnio teisinio reglamentavimo visų kreditorių bendrai nenaudai [(f*orum shopping*)];

(6) šis reglamentas turėtų apimti nuostatas, reglamentuojančias jurisdikciją iškelti nemokumo bylą ir pradėti nagrinėti tiesiogiai iš nemokumo bylos kilusius bei glaudžiai su ja susijusius ieškinius. <…>

(7) bankrotai, su nemokių įmonių arba kitų juridinių asmenų likvidavimu susiję procesai, teisminės priemonės, susitarimai ir analogiškos bylos bei su tokiomis bylomis susiję ieškiniai nepatenka į [Reglamento Nr. 1215/2012] taikymo sritį. Toms byloms turėtų būti taikomas šis reglamentas. Aiškinant šį reglamentą reikėtų kiek įmanoma vengti šių dviejų teisės aktų reglamentavimo spragų. Tačiau vien tai, kad nacionalinė procedūra nėra nurodyta šio reglamento A priede pateiktame sąraše, neturėtų reikšti, kad jai taikomas [Reglamentas Nr. 1215/2012];

(8) siekiant padidinti tarpvalstybines pasekmes sukeliančių nemokumo bylų veiksmingumą ir efektyvumą [operatyvumą], reikalinga ir tinkama, kad nuostatos dėl jurisdikcijos, pripažinimo ir šioje srityje taikytinos teisės būtų numatytos Sąjungos priemonėje, kuri yra privaloma ir tiesiogiai taikoma valstybėse narėse;

<…>

(35) valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta nemokumo byla, teismai taip pat turėtų turėti jurisdikciją nagrinėti ieškinius, tiesiogiai kylančius iš nemokumo bylos ir glaudžiai su ja susijusius. Tokie ieškiniai turėtų apimti ieškinius dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais atsakovams kitose valstybėse narėse ir ieškinius dėl prievolių, kylančių nemokumo bylos nagrinėjimo metu, pavyzdžiui, išankstinio byloje patirtų išlaidų apmokėjimo. Tačiau ieškiniai dėl prievolių vykdymo pagal iki bylos iškėlimo skolininko sudarytą sutartį nėra laikomi tiesiogiai kylančiais iš bylos. Kai toks ieškinys yra susijęs su kitu bendrąja civiline ir komercine teise grindžiamu ieškiniu, nemokumo specialistas turėtų turėti galimybę abu ieškinius pateikti atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos ar buveinės vietos teismui, jeigu jis mano, kad teismo procesas toje jurisdikcijoje būtų veiksmingesnis. Tai galėtų būti taikytina, pavyzdžiui, tuo atveju, kai nemokumo specialistas nori į vieną ieškinį sujungti nemokumo teise grindžiamą ieškinį dėl direktoriaus atsakomybės ir ieškinį, grindžiamą įmonių teise ar bendrąja deliktų teise.“

8 Šio reglamento 3 straipsnio „Tarptautinė jurisdikcija“ 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Jurisdikciją iškelti nemokumo bylą turi valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių interesų vieta, teismai (toliau – pagrindinė nemokumo byla). Pagrindinių interesų vieta – tai vieta, kurioje skolininkas nuolat administruoja savo interesus ir kurią gali nustatyti trečiosios šalys.“

9 Minėto reglamento 6 straipsnyje „Jurisdikcija tiesiogiai iš nemokumo bylos kylančių ir glaudžiai su ja susijusių ieškinių atžvilgiu“ numatyta:

„1. Jurisdikciją nagrinėti visus tiesiogiai iš nemokumo bylos kylančius ir glaudžiai su ja susijusius ieškinius, pavyzdžiui, ieškinius dėl sandorio pripažinimo negaliojančiu, turi valstybės narės, kurios teritorijoje pagal 3 straipsnį iškelta nemokumo byla, teismai.

2. Tais atvejais, kai 1 dalyje nurodytas ieškinys yra susijęs su civiliniu ar komerciniu ieškiniu tam pačiam atsakovui, nemokumo specialistas gali pareikšti abu ieškinius valstybės narės, kurios teritorijoje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, teismuose, o kai ieškinys pareiškiamas keliems atsakovams – valstybės narės, kurioje yra bet kurio iš jų nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, teismuose, su sąlyga, kad tie teismai turi jurisdikciją pagal Reglamentą [Nr. 1215/2012].

<…>“

10 Reglamento 2015/848 18 straipsnyje „Nemokumo bylos pasekmės nebaigtoms nagrinėti teismo arba arbitražo byloms“ nurodyta:

„Nemokumo bylos pasekmes nebaigtoms nagrinėti teismo arba nebaigtoms nagrinėti arbitražo byloms, susijusioms su turtu arba teisėmis, kurie sudaro nemokaus skolininko turto dalį, reglamentuoja tik tos valstybės narės, kurioje nagrinėjama ta teismo byla arba kurioje yra arbitražo teismo buveinė, teisė.“

11 Šio reglamento 32 straipsnio „Kitų teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas“ 2 dalyje nustatyta:

„Teismo sprendimų, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus teismo sprendimus, pripažinimą ir vykdymą reglamentuoja Reglamentas [Nr. 1215/2012] su sąlyga, kad tas reglamentas yra taikytinas.“

Austrijos teisė

12 1914 m. gruodžio 11 d. *Insolvenzordnung* (Nemokumo kodeksas) (*RGBl.* 337/1914) 110 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Reikalavimų, dėl kurių tikslumo arba eiliškumo nesutariama, turintys asmenys gali pareikšti ieškinį dėl jų pripažinimo, nukreiptą prieš visus juos užginčijusius asmenis, jeigu toks ginčas yra nagrinėtinas teismine tvarka (Civilinio proceso kodekso 14 straipsnis). <…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 2024 m. kovo 27 d. *shopping24 Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas, Vokietija) pareiškė ieškinį *Sportgigant* dėl 56 829,84 EUR dydžio reikalavimo pagal neapmokėtas sąskaitas faktūras su palūkanomis ir 1 804,90 EUR dydžio ikiteisminių teisinių paslaugų išlaidų.

14 2024 m. rugsėjo 17 d. nutartimi *Landesgericht Linz* (Linco apygardos teismas, Austrija), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iškėlė *Sportgigant* nemokumo bylą.

15 Iškėlus nemokumo bylą, buvo sustabdytas bylos nagrinėjimas *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas). Iki šiol nebuvo atnaujintas nei tos bylos nagrinėjimas, nei priimtas galutinis sprendimas.

16 2024 m. gruodžio 19 d. *shopping24* prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme pareiškė SR, veikiančiam kaip *Sportgigant* nemokumo administratorius, „ieškinį dėl patikrinimo“. Šiuo ieškiniu reikalaujama pripažinti, kad egzistuoja reikalavimas nemokumo administratoriaus ir kreditorių atžvilgiu, kad jį būtų galima pateikti nemokumo byloje. Ieškinio reikalavimą, kurio bendra suma lygi 74 106,16 EUR, sudaro pagrindinė 56 829,84 EUR suma, reikalaujama pagal neapmokėtas sąskaitas faktūras, taip pat palūkanos, ikiteisminių teisinių paslaugų išlaidos ir bylinėjimosi *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas) išlaidos.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad tiek pagal Vokietijos, tiek pagal Austrijos teisę civilinių bylų nagrinėjimas iškėlus nemokumo bylą stabdomas. Jis patikslina, kad tais atvejais, kai kreditorius pateikia reikalavimą ir su tuo reikalavimu nesutinkama, sustabdytos bylos nagrinėjimas atnaujinamas ir pritaikomas prie nemokumo bylos ypatumų. Atsižvelgdamas į tai, kad yra abiejų teisės sistemų panašumų, nacionalinis teismas mano, kad Vokietijoje pareikšto ieškinio dėl mokėjimo ir vėliau jame pareikšto ieškinio dėl patikrinimo, kuriuo siekiama šio reikalavimo pripažinimo, tikslas ir dalykas yra tie patys.

18 Šiomis aplinkybėmis minėtas teismas laikosi nuomonės, kad prieš pradedant nagrinėti bylą iš esmės reikia nustatyti, ar yra tarptautinės jurisdikcijos nebuvimu grindžiamų procesinių kliūčių toliau nagrinėti jame pareikštą ieškinį dėl reikalavimų pripažinimo.

19 Šiuo aspektu tas teismas pirmiausia klausia, ar, atsižvelgiant į Reglamento 2015/848 6 straipsnį ir 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimą *Riel* (C-47/18, EU:C:2019:754), tarptautinė jurisdikcija priimti sprendimą dėl minėto ieškinio priklauso Vokietijos, ar Austrijos teismams.

20 Jeigu jurisdikcija priklausytų Vokietijos teismams, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar norėtų sužinoti, ar, atsižvelgiant į šio reglamento 32 straipsnio 2 dalį, jis, nagrinėdamas Austrijoje iškeltą nemokumo bylą, privalo pripažinti sprendimą, kurį *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas) turės priimti dėl aptariamo reikalavimo pripažinimo.

21 Jeigu taip, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galiausiai siekia išsiaiškinti, ar taikoma *lis pendens* išimtis ir ar ji kliudo išnagrinėti jam pateiktą ieškinį dėl patikrinimo, kuriuo siekiama reikalavimo pripažinimo.

22 Šiomis aplinkybėmis *Landesgericht Linz* (Linco apygardos teismas, Austrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento 2015/848 6 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad Austrijoje nagrinėjamoje nemokumo byloje Austrija turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl reikalavimų pripažinimo pagal Austrijos teisę, net jei nemokumo bylos iškėlimo dieną ieškinys dėl to paties reikalavimo jau yra nagrinėjamas Vokietijoje, o šis procesas pagal Vokietijos teisę gali būti tęsiamas kaip procesas dėl reikalavimo patikrinimo, taigi juo siekiama, kad nemokumo administratoriaus ir visų kreditorių nemokumo byloje atžvilgiu būtų (privalomai) pripažintas reikalavimas tam, kad jį būtų galima pateikti nemokumo byloje?

2. [Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai], ar
Reglamento 2015/848 32 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad Austrijoje nagrinėjamoje nemokumo byloje turi būti pripažįstamas proceso, kuris Vokietijoje tęsiamas kaip reikalavimo patikrinimo procesas ir kuriuo siekiama, kad nemokumo administratoriaus ir visų kreditorių nemokumo byloje atžvilgiu būtų (privalomai) pripažintas reikalavimas tam, kad jį būtų galima pateikti nemokumo byloje, rezultatas, lemiantis, kad bus (ne)nustatytas reikalavimo egzistavimas ir suma?

3. [Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai], ar Reglamento 2015/848 18 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nagrinėti ieškinį dėl reikalavimų pripažinimo pagal Austrijos teisę neleidžia *lis pendens*, jei dėl to paties reikalavimo Vokietijoje nagrinėjama byla, kuri pagal Vokietijos teisę gali būti tęsiama kaip reikalavimo patikrinimo procesas, taigi ja siekiama, kad nemokumo administratoriaus ir visų kreditorių nemokumo byloje atžvilgiu būtų (privalomai) pripažintas reikalavimas tam, kad jį būtų galima pateikti nemokumo byloje?“

Dėl klausimų

Dėl pirmojo klausimo

23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento 2015/848 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismai turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl reikalavimo pripažinimo siekiant jį pateikti nemokumo byloje, nors tos bylos iškėlimo dieną ieškinys dėl to paties dalyko jau buvo nagrinėjamas kitos valstybės narės teismuose.

24 Pirmiausia, vadovaujantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, primintina: kadangi Reglamentu 2015/848 buvo panaikintas ir pakeistas Reglamentas Nr. 1346/2000, Teisingumo Teismo pateiktas pastarojo reglamento nuostatų išaiškinimas taikomas ir pirmojo reglamento nuostatoms, kai šias nuostatas galima laikyti lygiavertėmis (2024 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Luis Carlos ir kt.*, C-765/22 ir C-772/22, EU:C:2024:331, 49 punktas).

25 Visų pirma reikia pabrėžti, kad pagal Reglamento 2015/848 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių interesų vieta, teismams suteikiama išimtinė jurisdikcija iškelti pagrindinę nemokumo bylą (šiuo klausimu žr. 2022 m. kovo 24 d. Sprendimo *Galapagos BidCo.*, C-723/20, EU:C:2022:209, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį valstybės narės, kurios teritorijoje pagal šį 3 straipsnį iškelta nemokumo byla, teismai turi jurisdikciją nagrinėti visus tiesiogiai iš nemokumo bylos kylančius ir glaudžiai su ja susijusius ieškinius.

27 Nors minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalis neatitinka jokios Reglamento Nr. 1346/2000 nuostatos, vis dėlto joje kodifikuota tarptautinės jurisdikcijos taisyklė, išplaukianti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos dėl pastarojo reglamento 3 straipsnio 1 dalies aiškinimo, visų pirma iš 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Seagon* (C-339/07, EU:C:2009:83, 21 punktas), ir pažodžiui perimti du kriterijai, kurie jau buvo nurodyti minėto reglamento šeštoje konstatuojamojoje dalyje (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 6 d. Sprendimo *NK*, C-535/17, EU:C:2019:96, 27 punktą ir 2024 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Oilchart International*, C-394/22, EU:C:2024:952, 35 punktą).

28 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją šie du kriterijai yra kumuliaciniai (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Tiger ir kt.*, C-493/18, EU:C:2019:1046, 26 punktą).

29 Kalbant apie pirmąjį kriterijų, susijusį su tuo, ar ieškinys tiesiogiai kyla iš nemokumo bylos, pažymėtina, kad lemiamas veiksnys sprendžiant, prie kurios srities priskirtinas ieškinys, yra jo teisinis pagrindas, o ne procesinis kontekstas. Taigi reikia išsiaiškinti, ar teisė arba prievolė, dėl kurios pareiškiamas toks ieškinys, kyla iš bendrosiose civilinės arba komercinės teisės normų, ar iš nukrypti leidžiančių normų, konkrečiai taikomų nemokumo byloms (2019 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Tiger ir kt.*, C-493/18, EU:C:2019:1046, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Dėl antrojo kriterijaus, t. y. glaudžios ieškinio sąsajos su nemokumo byla, pažymėtina, kad būtent ryšio tarp ieškinio ir nemokumo bylos stiprumas yra lemiamas sprendžiant, ar ieškinys priskiriamas valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta nemokumo byla, teismų tarptautinei jurisdikcijai (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Tiger ir kt.*, C-493/18, EU:C:2019:1046, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

31 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad ieškinys dėl reikalavimų pripažinimo siekiant juos pateikti nemokumo byloje, kaip antai Austrijos nemokumo kodekso 110 straipsnyje numatytas ieškinys, atitinka du kumuliacinius kriterijus, nurodytus šio sprendimo 28–30 punktuose. Toks ieškinys yra nemokumo teisės aktų sudedamoji dalis ir nemokumo byloje jį gali pareikštas joje dalyvaujantys kreditoriai, jeigu užginčijamas šių kreditorių pareikštų reikalavimų tikslumas ar eiliškumas (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Riel*, C-47/18, EU:C:2019:754, 37 ir 38 punktus).

32 Taigi pagal Reglamento 2015/848 6 straipsnio 1 dalį toks ieškinys priklauso valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismų tarptautinei jurisdikcijai.

33 Siekiant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti išsamų atsakymą, dar reikia nustatyti, ar šioje nuostatoje numatyta tarptautinė jurisdikcija nagrinėti tiesiogiai iš nemokumo bylos kylantį ir glaudžiai su ja susijusį ieškinį yra išimtinio pobūdžio.

34 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, kad Reglamento 2015/848 7 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog bankrotai, su nemokių įmonių arba kitų juridinių asmenų likvidavimu susiję procesai, teisminės priemonės, susitarimai ir analogiškos bylos, taip pat su tokiomis bylomis susiję ieškiniai nepatenka į Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo sritį. O pagal pastarojo reglamento 1 straipsnio 2 dalies b punktą jis netaikomas „bankrotui, su nemokių bendrovių ar kitų juridinių asmenų likvidavimu susijusiems procesams ir panašioms byloms“. Vadovaujantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal pastarąją nuostatą į Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo sritį nepatenka tik tiesiogiai iš nemokumo bylos kylantys ir glaudžiai su ja susiję ieškiniai (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 28–30 punktus).

35 Reglamentai Nr. 1215/2012 ir 2015/848 turi būti aiškinami taip, kad būtų išvengta bet kokio šiuose teisės aktuose įtvirtintų teisės normų sutapimo ir teisės spragų. Taigi ieškiniai, kurie pagal Reglamento Nr. 1215/2012 1 straipsnio 2 dalies b punktą nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, patenka į Reglamento Nr. 2015/848 taikymo sritį. Atitinkamai ieškiniams, kurie nepatenka į Reglamento 2015/848 3 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, taikomas Reglamentas Nr. 1215/2012 (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 29 punktą ir 2024 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Oilchart International*, C-394/22, EU:C:2024:952, 32 punktą).

36 Taigi šių dviejų reglamentų atitinkamos taikymo sritys yra aiškiai atskirtos (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 31 punktą ir 2024 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Oilchart International*, C-394/22, EU:C:2024:952, 34 punktą). Kaip matyti iš šio sprendimo 32 punkto, ieškinys dėl reikalavimų pripažinimo siekiant juos pateikti nemokumo byloje patenka į Reglamento 2015/848 taikymo sritį.

37 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento 2015/848 6 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su jo 35 konstatuojamąja dalimi, kodifikuojama, kaip pažymėta šio sprendimo 27 punkte, tarptautinės jurisdikcijos taisyklė, išplaukianti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos dėl Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalies. Dėl pastarojo reglamento Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad ši tarptautinė jurisdikcija yra išimtinio pobūdžio (2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 36 ir 43 punktai).

38 Be to, Reglamente 2015/848 nenumatyta jokios tarptautinės jurisdikcijos suteikimo taisyklės, pagal kurią kitos valstybės narės nei ta, kurioje iškelta nemokumo byla, teismai turėtų jurisdikciją nagrinėti ieškinius dėl reikalavimo pripažinimo, siekiant jį pateikti nemokumo byloje, kai šie ieškiniai kyla tiesiogiai iš nemokumo bylos ir yra glaudžiai su ja susiję.

39 Beje, nuo šios tarptautinės jurisdikcijos išimtinumo, kuris atsispindi Reglamento 2015/848 35 konstatuojamojoje dalyje, pagal šį reglamentą nukrypstama tik jo 6 straipsnio 2 dalyje aiškiai nurodytu atveju, kai ieškinys, tiesiogiai kylantis iš nemokumo bylos ir glaudžiai su ja susijęs, kaip pažymėjo generalinis advokatas N. Wahl išvadoje byloje *Wiemer & Trachte* (C-296/17, EU:C:2018:515, 66 ir 67 punktai), turi sąsają su kitu ieškiniu, grindžiamu bendrosiomis civilinės ir komercinės teisės nuostatomis. Atsižvelgiant į pagrindinės bylos aplinkybes, joje nėra susiklostę tokio atvejo, kai nemokumo specialistas turi galimybę pareikšti abu ieškinius atsakovo buveinės vietos valstybės narės teismuose.

40 Visų ieškinių, tiesiogiai susijusių su nemokumu, sukoncentravimas valstybės narės teismuose, turinčiuose jurisdikciją iškelti nemokumo bylą, taip pat atitinka Reglamento Nr. 2015/848 3 ir 8 konstatuojamosiose dalyse nurodytą tikslą padidinti tarpvalstybines pasekmes sukeliančių nemokumo bylų veiksmingumą ir operatyvumą (šiuo klausimu žr. 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Seagon*, C-339/07, EU:C:2009:83, 22 punktą ir 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 33 punktą).

41 Be to, remiantis šio reglamento 5 konstatuojamąja dalimi, „tam, kad rinka tinkamai veiktų, reikia vengti skatinti šalis perkelti turtą ar teismo procesą iš vienos valstybės narės į kitą ieškant palankesnio teisinio reglamentavimo („forum shopping“).

42 Galimybė įvairiems teismams turėti jurisdikciją nagrinėti skirtingose valstybėse narėse pareikštus ieškinius, tiesiogiai susijusius su nemokumu, susilpnintų tokio tikslo siekimą (šiuo klausimu žr. 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Seagon*, C-339/07, EU:C:2009:83, 24 punktą ir 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 35 punktą).

43 Darytina išvada, kad valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismų tarptautinė jurisdikcija nagrinėti tiesiogiai iš šios bylos kylančius ir glaudžiai su ja susijusius ieškinius yra išimtinė jurisdikcija.

44 Šiuo atveju, kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjama nemokumo byla buvo iškelta Austrijoje, toks ieškinys, kaip pareikštas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, priklauso išimtinei Austrijos teismų jurisdikcijai, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

45 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą atsakytina: Reglamento 2015/848 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismai turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl reikalavimo pripažinimo siekiant jį pateikti nemokumo byloje, nors minėtos bylos iškėlimo dieną ieškinys dėl to paties dalyko jau buvo nagrinėjamas kitos valstybės narės teismuose.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

46 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, į antrąjį ir trečiąjį klausimus atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų 6 straipsnio 1 dalis

turi būti aiškinama taip:

valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismai turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl reikalavimo pripažinimo siekiant jį pateikti nemokumo byloje, nors minėtos bylos iškėlimo dieną ieškinys dėl to paties dalyko jau buvo nagrinėjamas kitos valstybės narės teismuose.

Parašai.